

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. června 2020 odvolání obžalované [REDAKCE], narozené [REDAKCE], podané proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 25. 11. 2019, číslo jednací 2 T 115/2019-571, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalované se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou pod bodem II. výroku o vině tohoto rozsudku tím, že v přesně nezjištěné době dne [REDAKCE] 2019 ve Věznici [REDAKCE], okr. [REDAKCE], kde vykonává trest odnětí svobody, nejméně v jednom případě za pomoci povolených telefonických hovorů prostřednictvím služby [REDAKCE] instruovala obž. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jakým způsobem a jaké množství psychotropní látky má do věznice zaslat, přičemž zásilka, konkrétně dopisní obálka o rozměrech 16,2 cm x 11,3 cm adresovaná na její jméno do Věznice [REDAKCE], bez zjištění konkrétních údajů k osobě odesílatele, kdy pod poštovními známkami uvedené obálky se nacházelo přesně nezjištěné množství pervitinu (metamfetaminu), byla dne [REDAKCE] 2019 zajištěna při kontrole doručené pošty příslušníky Vězeňské služby ČR, Věznice [REDAKCE], a tohoto jednání se dopustila, ačkoliv není držitelkou příslušného povolení Ministerstva zdravotnictví ČR k zacházení s návykovými látkami,
kdy metamfetamin hydrochlorid /pervitin/ je psychotropní látkou zařazenou do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek.
2. Takto popsaným skutkem naplnila tato obžalovaná, podle prvního soudu, zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a to jako pomocník, ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.
3. Za tento přečin se obžalované [REDAKCE] ukládá nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku; pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.
4. Týmž napadeným rozsudkem byl uznán vinným i spoluobžalovaný [REDAKCE], nar. [REDAKCE], spolu s tím, že i ohledně něho rozhodl okresní soud o uložení trestu; trestní věc tohoto obžalovaného vyloučil krajský soud dne [REDAKCE] 2020 k samostatnému projednání a rozhodnutí.
5. Třetí, ve věci figurující spoluobžalovaná [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla týmž napadeným rozsudkem uznána vinnou pod bodem III. výroku o vině tím, že
na základě instrukcí obž. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], dne 11. 2. 2019 v 17.14 hodin na pobočce České pošty s.p., [REDAKCE], podala a odeslala k poštovní

přepравě zásilku formátu A4 adresovanou na jeho osobu do Věznice [REDACTED], [REDACTED], přičemž jako odesílatel byl uveden [REDACTED], [REDACTED], kdy předmětná zásilka obsahovala kromě jiných věcí i fotoalbum červené barvy o rozměrech 22 x 25 cm, a ve vnitřní části hřbetu fotoalba se nacházel samouzavíratelný sáček o rozměrech 4 x 5 cm s obsahem 0,855 g pervitinu (metamfetaminu), avšak zásilka byla dne [REDACTED] 2019 zajištěna při kontrole doručené pošty příslušníky Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED],

na základě instrukcí obž. [REDACTED], nar. [REDACTED], v přesně nezjištěné době dne [REDACTED] 2019 na přesně nezjištěné pobočce České pošty s.p., [REDACTED], přesně nezjištěným způsobem podala a odeslala k poštovní přepравě zásilku – dopisní obálku o rozměrech 16,2 cm x 11,3 cm adresovanou na její jméno do Věznice [REDACTED], [REDACTED], bez zjištění konkrétních údajů k osobě odesílatele, kdy pod poštovními známkami uvedené obálky se nacházelo přesně nezjištěné množství pervitinu (metamfetaminu), avšak zásilka byla dne [REDACTED] 2019 zajištěna při kontrole doručené pošty příslušníky Vězeňské služby ČR, Věznice [REDACTED],

a výše uvedeného jednání se dopustila přesto, že byla rozsudkem Obvodního soudu Praha 8 ze dne 11. 12. 2015 pod sp. zn. 3 T 130/2014, který nabyl právní moci dne 23. 3. 2016, odsouzena mimo jiné pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který vykonala dne [REDACTED] 2019,

kdy metamfetamin hydrochlorid /pervitin/ je psychotropní látkou zařazenou do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek.

6. Skutek této spoluobžalované, jíž byl také uložen příslušný trest, kvalifikoval okresní soud jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy ve smyslu § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. I její věc byla krajským soudem podle § 23 odst. 1 tr. řádu již dříve vyloučena k samostatnému řízení.
7. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná [REDACTED] v zákonné lhůtě odvolání.
8. Obžalovaná [REDACTED] podává své odvolání z důvodů procesních, i hmotně-právních. Především zpochybnila legálnost důkazu v podobě záznamu telefonického hovoru, který učinila, kdy se de facto jedná o odposlech, bez splnění zákonných požadavků (pro stručnost viz blíže č. l. 596).
9. Dále obžalovaná poměrně detailně polemizuje i s právními závěry napadeného rozsudku, pokud jde o subjektivní stránku, prokázání jejího účastenství na deliktu tzv. hlavní pachatelky [REDACTED], či vůbec, že jednání obžalované [REDACTED] je způsobilé nést nanejvýše znaky *privilegované* skutkové podstaty přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 tr. zákoníku.
10. V každém případě ale tato obžalovaná navrhla alternativní postup soudu druhého stupně v té podobě (po kasaci napadeného rozsudku), aby byla obžaloby zproštěna, nebo aby bylo postupováno podle § 259 odst. 1 tr. řádu, či aby jí byl uložen mírnější trest.
11. Z podnětu takto podaného odvolání přezkoumal krajský (odvolací) soud podle § 254 odst. 1, odst. 4 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které se obžalované [REDACTED] (dále také „odvolatelka“), týkají, jakož i správnost postupu řízení,

které vydání napadeného rozsudku u této odvolatelky předcházelo, to vše z hlediska vytýkaných vad. Po takto vymezeném přezkumu dospěl krajský soud k závěru, že její odvolání důvodné není.

12. Odvolací soud jednal v nepřítomnosti odvolatelky, v režimu ustanovení § 263 odst. 4 tr. řádu.
13. Řízení, předcházející vydání napadeného rozsudku, je prosto jakékoli závažnější vady povahy procesní, aby tak byl založen důvod kasační již podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Také právo odvolatelky na obhajobu bylo zachováno, čímž je míněno zejména zachování práva vyjádřit se k podstatě obvinění a k podané obžalobě, reagovat na důkazní řízení, a domáhat se práva přezkumu prvoinstančního rozsudku odvolacím soudem.
14. Prvá, zásadní procesní námitka odvolatelky spočívá v námitce nezákonnosti porízení, a potažmo i použití coby důkazu, záznamu o uskutečněném telefonním rozhovoru odvolatelky se spoluobžalovanou [REDAKCE], tak, jak je tato listina založena na č. l. 295 („Záznam o vyhodnocení tel. hovoru“).
15. Odvolatelce je třeba připomenout, že tuto procesní námitku neuplatnila poprvé, neboť se jí dříve zabýval již soud prvního stupně, který ji odmítl s podrobnou argumentací, obsaženou ad 14. až 17. odůvodnění písemného vyhotovení přezkoumávaného rozsudku. Na tuto argumentaci, opírající se zejména o výklad ustanovení § 27 odst. 1, odst. 2 zák. o výkonu trestu odnětí svobody, § 25 vyhl. č. 345/1999 Sb. kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (poznámka odvolacího soudu: § 25 odst. 2 cit. vyhl.), jakož i ustanovení čl. 13 Listiny základních práv a svobod, krajský soud, pro (pokud možno) stručnost svého odvolacího rozhodnutí, odkazuje.
16. Pokud jde o vlastní skutkový děj ad II. výroku o vině napadeného rozsudku (mající úzkou návaznost na skutek tzv. hlavní pachatelky ve věci, spoluobžalované [REDAKCE] ad III. tohoto výroku), rovněž lze pro stručnost provést plný odkaz na vyhodnocení procesně bezvadně vykonaných důkazů, neboť toto vyhodnocení, a to i ve vztahu k odvolatelce, plně odpovídá zákonnému požadavku, obsaženému v ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu.
17. Ač odvolatelka využila svého zákonného práva na odepření výpovědi, o její vině nevznikají ani podle názoru odvolacího soudu žádné pochybnosti zejména – odhlédne-li se od důkazů dalších – pokud jde o doznávající výpověď spoluobžalované [REDAKCE]. Ta ve své výpovědi v hlavním líčení jednak obecně potvrdila pravdivost skutku, jak ten byl přednesen (patrně míněno přednesem obžaloby intervenujícím státním zástupcem – poznámka odvolacího soudu), jednak potvrdila i to, že byla prvotně se spoluobžalovanou [REDAKCE] dohodnuta na tom, aby jí drogu [REDAKCE] poslala pod známkami, [REDAKCE] ji k tomu vyzývala (č. l. 555).
18. Této výpovědi pak koresponduje již zmíněný Záznam o vyhodnocení tel. hovoru (č. l. 295), kde jsou obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE] označeny iniciály svých jmen a příjmení, včetně toho, jak [REDAKCE] říká, aby to dala na známku, a že [REDAKCE] to sní...včetně toho, že [REDAKCE] bylo známo, že droga, předtím zasláná spoluobžalovanému [REDAKCE] byla odhalena. Z popisu jinak správně zjištěného skutku ad II. výroku o vině tak lze zjistit, že spíše místo rady, odvolatelka spoluobžalovanou [REDAKCE] ke zjištěnému zaslání drogy pod poštovní známkou spíše instruuje (navádí ji), než že by se jednalo o pouhou radu (v dalším viz níže).
19. Podle názoru krajského soudu tedy nevznikají vůbec žádné pochybnosti o přímém úmyslu odvolatelky tímto působením na tuto spoluobžalovanou, dosáhnout sofistikovaného (tj.

promyšleného) transportu pervitinu, byť jeho množství se přesně nepodařilo prokázat, prostřednictvím této poštovní zásilky do věznice, kde odvolatelka odpykává svůj nepodmíněný trest odnětí svobody. Pokud je poukazováno na usnesení NS ČR sp. zn. 8 Tdo 1015/2013, jehož se odvolatelka dovolává, krajskému soudu jsou jeho závěry známy, nicméně takové závěry nelze na posuzovaný případ aplikovat již se zřetelem na odlišný skutkový děj, který toto dovolací rozhodnutí podává.

20. Odvolatelka vznesla i námitku nesprávnosti právní kvalifikace, s tím, že skutek mohl být posouzen, bylo-li by zjištěno přesně množství pervitinu, jako přečin podle § 284 tr. zákoníku. Tuto její právní úvahu odvolací soud nesdílí, byť v teoretické rovině skutečně platí subsidiarita tohoto ustanovení zvláštní části trestního zákoníku, oproti ustanovení § 283 tr. zákoníku. U této odvolatelky nutno kvalifikaci mít, až na výhrady níže, za v zásadě správnou, zejména pokud jde o její nedokonanou formu, neboť shora citovaná droga byla zajištěna orgány Vězeňské služby.
21. Obecně vzato totiž odvolatelka ve věci vystupuje, shodně jako spoluobžalovaný ■■■■■, jako účastník na hlavním trestném činu pachatelky, tj. spoluobžalované ■■■■■ (ad III. výroku o vině napadeného rozsudku). Ohledně obžalované ■■■■■ bylo napadeným rozsudkem zjištěno, že se dopustila tímto skutkem zvláště závažného zločinu podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Podle § 24 odst. 2 tr. zákoníku, se pak, nestanoví-li zákon něco jiného, posuzuje trestní odpovědnost a trestnost účastníka stejně jako trestní odpovědnost a trestnost pachatele. Trestnost odvolatelky, potažmo právní kvalifikaci jejího jednání, je tak nutno dovozovat bezprostředně od právní kvalifikace obžalované ■■■■■.
22. Odvolací soud nepřehlédl, že (obdobně jako u spoluobžalovaného ■■■■■), státní zástupce i u odvolatelky v obžalobě skutek – z hlediska účastenství – kvalifikoval jeho nejdůraznější formou, tzn. organizátorstvím podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Okresní soud se v přezkoumávaném rozsudku u odvolatelky od této kvalifikace odchýlil, dospěl-li k závěru o vině nejmírnější formou takového účastenství, totiž jen pomocí podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.
23. Okresní soud oproti obžalobě sice skutek odvolatelky upřesnil, ovšem pokud správně zjistil, že odvolatelka „instruovala obž. ■■■■■,....jakým způsobem a jaké množství psychotropních látek má do věznice zaslat...“, pak touto formulací jednání odvolatelky se jedná nejméně o návod podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, ne-li o obžalobou dovozované organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (ostatně popis skutku ad I. u spoluobžalovaného ■■■■■, u něhož první soud k závěru o organizátorství dospěl, se oproti popisu odvolatelčina skutku až tak neodlišuje). Náprava v tomto směru však v odvolacím řízení možná nebyla, neboť dovození jiné (závažnější) formy účastenství u odvolatelky, než jak je uvedena v napadeném rozsudku, předpokládalo podání opravného prostředku v její neprospěch (což se nestalo).
24. Krajský soud přezkoumal ohledně obžalované ■■■■■ i výrok o trestu, a to zejména jako výrok, mající svůj podklad v odvoláním napadeném výroku o vině napadeného rozsudku.
25. Obžalované byl uložen trest odnětí svobody na jeden rok, tj. při samé dolní hranici zákonného rozpětí, uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku, tj. od jednoho roku do pěti let. I zde okresní soud rozhodl v zásadě správně, poukázal-li na minimální množství drogy, kterou si odvolatelka shora uvedeným způsobem ve spolupráci s obžalovanou ■■■■■ hodlala opatřit. Stejně tak se lze identifikovat i s úvahou tohoto soudu, že se v jejím případě jednalo o nejméně závažnou formu účastenství (pokud již k tomuto závěru okresní soud

dospěl; viz výhrada krajského soudu výše). Lze dále doplnit, že při trestové úvaze bylo nutno zohlednit i zjištěné tzv. vývojové stadium trestného činu (tj. pokus).

26. Na druhé straně neexistuje u této obžalované žádná okolnost polehčující, zejména ne kvalifikované doznání. Odvolatelce přitěžuje i její recidiva, nyní se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, své trestné jednání spáchala, když se nacházela ve věznici k tomu určené. Má i velmi negativní vězeňské hodnocení, svědčící o tom, že dosavadní výkon trestu odnětí svobody není z hlediska její nápravy patrně příliš účinný. To vše mělo vést nalézací soud k uložení trestu o něco přísnějšího, tj. nikoli na již zmíněné dolní hranici této zákonné trestní sazby, nicméně i zde jakýkoli přísnější postup je krajskému soudu, se zřetelem na zákonný *zákaz reformationis in peius*, zapovězen.
27. Se zřetelem ke skutečnosti, že i výrok o způsobu výkonu trestu odnětí svobody touto obžalovanou ve věznici s ostrahou je ve shodě se zákonem, krajský soud odvolání obžalované [REDAKCE], jako nikoli důvodné, podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 4. 6. 2020

JUDr. Zdeněk Korf v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].